

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ULICA ORMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36100 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL. FAX 0038 20 29 312

1994. god.

IZJAVA

Sehović Adnan

24.06.1993.

Prijepolje

br. lič. i matič. broj: 55957 Prijepolje

21.04.1994.

rođenje: Kisevska Miteovica u koliko sati 030h

Zajmlagije Admir, Ibrahimović Ervin, Zecirović Senad,
Zejnilagić Esko, Felic Anes, Kavević Dževad,
Pripadnici organa milicije - K. Mitrovića

U noći između 20. i 21. 04 '94 godine sjedio sam u sobi svojoj sobi br: 13 studentskog doma "Todor Milešević" i sa ostalim cimernima sobe slušao muziku.

Nekde oko 030h pošao sam u WC i u hodniku susretnu grupu milicionera. Tog trenutka sa mnom se sastao Srđan, poznatnik iz doma i fakulteta. Milicija nam je naredila da idemo u svoje sobe. Nakon ulaska u sobu sa mnom su ušla nekoliko milicionera i potražila ličnu kartu. Posle legitimisanja mene i mog cimera, Ervin Ibrahimović, upitali su nas "jeste li prevale nacionalističke pjesme". Naš odgovor je bio "nismo". Jedan od milicionera mi je naredio da pozovem ostalu dvojicu cimera. Uspeo sam pronaći Zejnilagić Admira u susjednoj sobi, dok međutim, Zecirović Senada nisam pronašao. Jedan od milicionera je rekao daje dobre volje i da će nam ovog puta oprostiti. Međutim, na vratima se pojavio drugi milicioner i naredio da svi počemo sanjivati. Nas 11 su izveli iz doma i uveli u "Moricu". Tokom vožnje do supra milicioneri koji su bili snama u Morici psovali su nas i prijetili "jebemu vam muslimansku majku, uočas će mo vas sve poklati". Prilikom izlaska iz morice pred SUP-om tučili su nas policajama, pri čemu sam ja dobio udarac u glavu. -

Suocili su me uveli u jednu sobu. Pozvao me je jedan milicioner i odveo u podrum i bez ikakvog razloga počeo me tući. Tako me je rukama u predelu glave i oborio na beton, u tom trenutku sam mi napuštalo

25.04.1994.
Prijepolje

Sehović Adnan

IZJAVU I PRED IZJAVU ODOBRA
Stjepan Stjepan

da ga neinteresuje koje moj otac i nastavio da udara nogama po leđima i u predelu slabina. Retučenoy i izmrcvarenoy me je bacio između dva teta i sa njih bacio nekoliko pancir košuljuna mene rekavši: "tu ćeš ostati do zore". Odmah, zatim, došli su sledećeg kolega, Ibrahimović Ervina, a mene je jedan milicioner izveo iz podruma i vratio u sobu iz koje sam doveden. Uput sam od milicionera koji su se nalazili u hodniku dobio nekoliko palica po leđima. U sobi sam ostao dve sate i izredali. Prvi na davanje izjave bio je, pozvan, Ervin Ibrahimović. Posle njega pozvali su mene. U sobi je bilo nekoliko milicionera od koji jedan od njih je imao zvezdicu na palećama. Pitali su me šta sam pjevali u domu, imaju li roga, u Bugu i u sportu sam dobio dva šamarca od zapovisnika i više udaraca palicom po nogama i leđima. Nakon svih tih bitaka nisam mogao ništa drugo reći osim istine a to je nisam pjevao nikakve nacionalističke pjesme, nisam notivije poznato da imaju bilo koga od te familije u Bosni. Potpisao sam ~~otac~~ izjavu koju su mi potvrdili nemajući vremena da pokažu šta unjoj piše.

Kasnije su me ponovo pozvali da dam izjavu postavljajući ista pitanja, dubine negde oko 11h zajedno sa onima koje nisu bili pustili, pustili kući.

Sutradan sam obavestio oca o tome šta se dogodilo. Otac mi je došao u subotu 23.04.94. Otišao je odmah u SUP i razgovarao sa zamenukom načelnika SUP-a i komandantom. Oni su mi rekli da oni nemaju pojma o tome šta se desavalo. Tražili su da me otac dovede u SUP, pred njima dam izjavu šta se dogodilo kad smo došli u SUP od njih nije bilo nikoga. Vec sam izjavu dao pred ratom srebren.

Posle svega ovoga došao sam zajedno sa ocem kući u Brodovo.

Obzirom da se posle svega ovog stasom ~~moj~~ doživio osećam veoma uplašeno i bez ikakve lične bezbednosti i sigurnosti - nesmijem se vratiti u K.M. i nastaviti sa redovnim školovanjem na fakultetu.